

Gargadi Masu Daidaito — Na Biyar

Bayyanar Zakin Kabilar Yahuza: Fahimtar Abubuwan da suka faru na karshen Babban Rikici

Jeff Pippenger
2023-08-08

A wurin nassin da har yanzu muke magana a kai, wanda yake bayani game da Almasihu a matsayin mala'ikan nan a Ru'ya ta Yohanna goma da yake saukowa, Almasihu a matsayin mala'ika mai karfi yana kwatanta “rawar da Yake takawa a al'amuran karshe na babban rikici da Shaidan.” “Matsayin” da Almasihu ya dauka sa'ad da Ya dora kafarsa ta dama a kan teku, kuma kafarsa ta hagu a kan busasshiyar kasa, “yana nuna ikonsa da mulkinsa mafi girma a kan dukan duniya.” Sa'ad da Almasihu ya yi kuka “da babbar murya,” Ya “yi kuka” “kamar yadda zaki yake ruri.”

Almasihu zai bayyana cikakken ikonsa cikin “abubuwan da za su faru na karshe na babban rikici,” kuma sa'ad da Almasihu ya bayyana cikakken ikonsa, yakan yi haka ne a matsayin Zakin Kabilar Yahuda.

An gabatar da Mai Ceto a gaban Yohanna a karkashin alamomin “Zakin kabilar Yahuda” da kuma “Dan Rago kamar an yanka shi.” Ru'ya ta Yohanna 5:5, 6. Waɗannan alamomi suna wakiltar haɗuwar iko mai cikakken rinjaye da kauna mai sadaukar da kai. Zakin Yahuda, mai ban tsoro kwari ga waɗanda suke kin alherinsa, zai zama Dan Ragon Allah ga masu biyayya da aminci.” Ayyukan Manzanni, 589.

Bayyanuwar Almasihu a matsayin Zakin kabilar Yahuza tana jaddada aikinsa a cikin hatimcewa da buɗe hatimin annabcin Littafi Mai Tsarki, bisa ga lokaci nasa na allahntaka. Kafin karewar lokacin jarrabawar ɗan Adam, sa'ad da “lokaci ya yi kusa,” za a yi buɗe hatimin wata gaskiya ta musamman ta Littafi Mai Tsarki da ke bayyana “abubuwan da dole ne su faru ba da daɗewa ba.”

Wahayin Yesu Almasihu ne, wanda Allah ya ba shi, domin ya nuna wa bayinsa abubuwan da lalle ne ba da daɗewa ba su faru; ya kuwa aika ta bakin mala'ikansa, ya sanar da ita ga bawansa Yohanna: wanda ya ba da shaida ga maganar Allah, da kuma ga shaidar Yesu Almasihu, da kuma ga dukan abubuwan da ya gani. Mai albarka ne wanda yake karantawa, da waɗanda suke jin maganar wannan annabci, suna kuma kiyaye abubuwan da aka rubuta a cikinsa: gama lokaci ya kusa. Wahayin Yahaya 1:1–3.

Sa'ad da “lokacin” da yake “gab da zuwa” ya ainihin shiga cikin tarihi, sai a furta albarka a kan waɗanda suke karantawa, suke ji, “kuma suke kiyaye waɗannan abubuwan da aka rubuta a cikinsa.” Sakon na musamman saƙo ne mai dangantaka da wani kayyadadden lokaci, wanda ba za a gane shi ba sai lokacin da “lokacin ya yi kusa.” Sa'an nan—wato a wannan lokaci, ba kafin wannan ba—mutane za su iya karantawa, su ji, “kuma su kiyaye waɗannan abubuwan da aka rubuta” a cikin littafin Ru'ya ta Yohanna. Lokacin da “lokacin ya yi kusa,” albarkar da aka furta a kan waɗanda suke “karantawa”, suke “ji” “kuma suke kiyaye waɗannan abubuwan da aka rubuta a

cikinsa” ta yi daidai da buɗe littafin Daniyel a “lokacin karshe.”

Amma kai, ya Daniyel, ka rufe waɗannan kalmomi, ka kuma hatimce littafin har zuwa lokacin karshe: da yawa za su yi ta kai da komo, kuma ilimi zai karu. Daniyel 12:4.

“Mutane da yawa” da suke ta “kai da komo,” (wanda yake wakiltar nazarin Kalmar Allah) suna yin haka ne a “lokacin karshe” sa’ad da “kalmomin” da aka “rufe” a cikin “littafin” Daniyel aka buɗe hatiminsu. Amma akwai wata ajin budurwai kuma da ke ta kai da komo nan da nan bayan dokar Lahadi a Kasar Amurka.

Ga shi, kwanaki suna zuwa, in ji Ubangiji Allah, da zan aiko da yunwa a cikin kasar, ba yunwar gursa ba, ko kishirwar ruwa, sai dai ta jin maganar Ubangiji: Za su yi yawo daga teku zuwa teku, kuma daga arewa har gabas, za su yi ta kai-komo suna neman maganar Ubangiji, amma ba za su same ta ba. A wannan rana kyawawan budurwai da samari za su suma saboda kishirwa. Waɗanda suke rantsewa da zunubin Samariya, suna cewa, Allahnki, ya Dan, yana raye; kuma, Hanyar Beersheba tana raye; su ma za su fāɗi, ba kuwa za su kara tashi ba. Amos 8:11–14.

Zunubin Samariya shi ne zunubin da Ahab da Jezebel suka wakilta, Ahab yana wakiltar Kasar Amirka, Jezebel kuma cocin Katolika. Jezebel, Ahab da annabawan karya a lokacin arangamar da suka yi da Iliya a Dutsen Karmel, suna misalta dokar Lahadi. A cikin wannan arangama akwai kungiyoyi biyu na annabawa marasa tsarki, annabawan Ba’al da firistocin kurmin. Ba’al ɗaya ne daga cikin gumakan da ake bauta wa; ɗayan kuma da ake bauta wa a kurmomin shi ne Ashtarot. Ba’al allahn namiji ne, Ashtarot kuma allahiyar mace ce. Tare, allahn namiji yana wakiltar jiha, mace kuma tana wakiltar coci.

Allahn da aka kafa a Dan, sarkin Samariya na farko, Yerobowam ne ya kafa shi, wanda ya gina ɗan marakin zinariya a Betel da kuma a Dan. Betel na nufin gidan Allah, Dan kuma na nufin shari’a, kuma tare suna wakiltar haɗuwar coci da kasa, wadda take faruwa a cikin Amurka kafin aiwatar da tilasta kiyaye Lahadi. Waɗannan ’yan marukan zinariya biyu, ɗan marakin zinariya na Haruna ne ya wakilta.

Dan maraki dabba ne, kuma mutum-mutumin zinariya hoto ne; saboda haka, ɗan marakin zinariya na Haruna, da kuma ’yan marakai biyu na zinariya na Yerobowam, suna wakiltar haɗuwar coci da kasa wadda take faruwa nan da nan kafin tilasta dokar Lahadi a Amurka. A wajen Yerobowam, biranen biyu suna ba da shaida ta biyu ga alamar haɗuwar coci da kasa, wadda aka bayyana a cikin littafin Ru’ya ta Yohanna a matsayin siffar dabbar.

Yanayin Biyersheba yana wakiltar alkawarin Ibrahim. Ambaton sunan “Biyersheba” na farko yana cikin Farawa sura ta ashirin da ɗaya, wato nassi ne da manzo Bulus ya yi amfani da shi domin ya yi gāba da waɗanda suke ba da shawara a zamaninsa cewa dole ne a rike dokokin al’ada da kaciya domin a sami ceto. Bulus ya yi amfani da nassin da ambaton Biyersheba na farko yake cikinsa. Ya yi amfani da wannan tarihin domin ya yi magana a kan alkawura biyu mabambanta kuma masu sabani a cikin labari guda. Bulus ya yi amfani da ɗan baiwar nan (Isma’ilu) domin ya wakilci alkawarin da ya ginu bisa ikon mutum, ya kuma bambanta Isma’ilu da Ishaku, wanda ya yi amfani da shi domin ya wakilci alkawarin da ya ginu bisa ikon Allah. Wannan nassi na Littafi Mai Tsarki

shi ne karo na farko da aka ambaci Biyersheba, kuma daga baya a cikin tarihi Bulus ya yi amfani da wannan tarihin domin ya bayyana wani yanayi a cikin tarihinsa na kansa wanda an riga an kwatanta shi a cikin tarihin Littafi Mai Tsarki. Bulus ya gaskata kuma ya koyar cewa tarihin Littafi Mai Tsarki yana maimaituwa.

Ko da yake Bulus ya yi amfani da wannan sashe daga Farawa ashirin da ɗaya domin ya misalta alkawura biyu masu gaba da juna, a cikin sashen akwai alkawura biyu da Allah ya yi da Ibrahim, amma ba su ne alkawura biyun da Bulus ya samo daga labarin ba. A cikin sashen, Allah ya sake yin alkawarin cika alkawarinsa na sa Ibrahim ya zama uban al'ummai masu yawa ta wurin Ishaku, kuma ya kuma yi alkawarin cewa zai sa Isma'ila ya zama uban babbar al'umma. Sashe guda na Nassi, alkawura huɗu da aka ambata, kuma wannan ne karo na farko da aka ambaci Biyersheba a cikin Nassosi.

Saboda haka ta ce wa Ibrahim, Ka kori wannan kuyanga da ɗanta; gama ɗan wannan kuyanga ba zai gaji tare da ɗana ba, wato tare da Ishaku. Kuma wannan abu ya bata wa Ibrahim rai ƙwarai saboda ɗansa. Sai Allah ya ce wa Ibrahim, Kada ya bata maka rai saboda yaron, da kuma saboda kuyangiya; cikin duk abin da Saratu ta faɗa maka, ka saurari muryarta; gama a cikin Ishaku ne za a kira zuriyarka. Haka kuma ɗan kuyangiya ma zan mai da shi al'umma, domin shi zuriyarka ne. Sai Ibrahim ya tashi da sassafe da safe, ya ɗauki gurasa da salkar ruwa, ya ba Hajara, yana ɗora mata a kafadarta, tare da yaron, ya sallame ta; sai ta tafi, tana yawo a jejin Beyersheba. Farawa 21:10–14.

Biyersheba yana wakiltar alkawarin Ibrahim. A cikin wannan babi ɗaya kuma, Ibrahim ya yi alkawari da Abimelek.

Sai ya faru a lokacin nan, Abimelek da Fikol, shugaban rundunarsa, suka yi magana da Ibrahim, suna cewa, Allah yana tare da kai cikin dukan abin da kake yi. To, yanzu ka rantse mini a nan da Allah cewa ba za ka yi mini ƙarya ba, ko ga ɗana, ko ga ɗan ɗana; amma bisa ga alherin da na yi maka, haka za ka yi mini, da kuma ga ƙasar da ka yi bakunci a cikinta. Ibrahim kuwa ya ce, Zan rantse.

Sai Ibrahim ya tsawata wa Abimelek saboda wani rijiyar ruwa, wadda bayin Abimelek suka ƙwace da ƙarfi. Sai Abimelek ya ce, Ban sani ba ko wane ne ya yi wannan abu; kai ma ba ka faɗa mini ba, ni ma ban ji labarinsa ba sai yau.

Sai Ibrahim ya ɗauki tumaki da shanu, ya ba wa Abimelek; sai su biyun kuwa suka yi alkawari. Ibrahim kuma ya ware 'yan tumaki mata bakwai daga garken. Sai Abimelek ya ce wa Ibrahim, Mene ne ma'anar waɗannan 'yan tumaki mata bakwai da ka ware su dabam?

Sai ya ce, “Waɗannan 'yan tumaki mata bakwai za ka karɓa daga hannuna, domin su zama shaida a gare ni cewa ni ne na haka wannan rijiya.” Saboda haka ya kira wurin nan Beyersheba; gama a can ne su duka biyun suka yi rantsuwa. Haka suka yi alkawari a Beyersheba; sa'an nan Abimelek ya tashi, tare da Fikol, shugaban rundunarsa, suka koma ƙasar Filistiyawa. Ibrahim kuwa ya dasa kurmi a Beyersheba, ya kuma kira a can bisa ga sunan Ubangiji, Allah madawwami.

Kuma Ibrahim ya yi bakunci a ƙasar Filistiyawa kwana da yawa. Farawa 21:22–34.

Beyersheba alama ce ta alkawarin Allah da Ibrahim. Akwai tarihohin alkawari da dama da aka yi wa alama a cikin Littafi Mai Tsarki da suke hada Beyersheba da alkawarin Ibrahim. “Beer” na nufin rijiya, kuma “sheba” na nufin “bakwai.” Sheba ita ce wannan kalmar Ibrananci daya da aka fassara da “sau bakwai,” wadda William Miller ya fahimta daidai tana wakiltar annabcin shekaru dubu biyu da dari biyar da ashirin a cikin Lawiyawa ashirin da shida. Ita ce annabcin “lokaci” na farko kwarai da ya gano, kuma ita ce gaskiya ta farko ta tushe da aka ajiye gefe a shekara ta 1863. A cikin wurin da kalmar “sheba” aka fassara ta da “sau bakwai” a cikin ayoyi huɗu dabam-dabam, hukuncin Allah wanda “sau bakwai” ɗin ke wakilta ana kiransa “gardamar alkawarina.”

Sa'an nan ni ma zan yi tafiya gāba da ku, in kuma hukunta ku har sau bakwai saboda zunubanku. Kuma zan kawo takobi a kanku, wanda zai rama husumar alkawarina; sa'ad da kuma kuka taru a cikin biranenku, zan aiko da annoba a tsakiyarku; za a kuma ba da ku cikin hannun ma'kiyi. Leviticus 26:24, 25.

Kalmar da aka fassara da “sau bakwai” kuma take wakiltar “rigimar” alkawarin Allah a Littafin Lawiyawa ashirin da shida, wadda ita ce “sheba” a cikin kalmar Biyersheba, an kuma fassara ta sau biyu a cikin littafin Daniyel: sau ɗaya a matsayin “rantsuwa” da aka rubuta a cikin dokar Musa, kuma sau ɗaya a matsayin “la’ana.” Dukansu “rantsuwa” da “la’ana” an fassara su ne daga kalmar “sheba,” domin ba kawai tana nufin ‘bakwai’ ba ne, amma tana kuma kunshe da ma’anar alkawari ko “rantsuwa” wadda idan aka karya ta kan haifar da “la’ana.”

Hakika, dukan Isra’ila sun ketare dokarka, har ma da kaucewa, domin kada su yi biyayya ga muryarka; saboda haka la’ana ta zubo a kanmu, tare da rantsuwar da aka rubuta a cikin dokar Musa bawan Allah, domin mun yi masa zunubi. Daniyel 9:11.

Kalmar “sheba” ko bakwai, wadda ta wakilci ’yan raguna bakwai da aka miƙa a rijiyar da ke Beersheba, tana nufin alkawari. Kuma alkawarin Allah, wato rantsuwarsa, yana cewa masu biyayya suna rayuwa, marasa biyayya kuma suna mutuwa.

Beyersheba yana wakiltar alkawarin da bangaskiyar Ibrahim take misaltawa. Saboda haka, sa’ad da “kyawawan budurwai” na Amos takwas, waɗanda su ne kuma “budurwai marasa hikima” na Matiyu ashirin da biyar, waɗanda su ne kuma “mugaye” na Daniyel goma sha biyu, suke rantsuwa “da zunubin Samariya,” suna rantsewa da biyayya ga alamar Yezebel (paparoma) wadda ta yi fasikanci tare da Ahab (Majalisar Dinkin Duniya) kuma wadda take mulki bisa siffar dabbar (Amurka).

Sa’ad da waɗancan “kyawawan budurwai” ɗin nan suke cewa, “Allahnki, ya Dan, yana raye,” suna rusuna ne ga siffar zinariya ta ɗan maraƙi kamar yadda shaidu biyu suka bayyana (Haruna da Yerobowam). Dan maraƙin zinariya yana wakiltar siffar dabbar, wadda ita ce haɗuwar ikilisiya da ƙasa.

Sa’ad da waɗannan budurwai ɗin nan suka yi iƙirarin cewa “hanyar” Biyer-sheba “tana raye,” kalmar nan “hanya” na nufin “tafarki.” Ita ce dai wannan kalma ɗaya da aka yi amfani da ita domin a bayyana “hanyoyin” “tsoffin tafarkai” a Irmiya 6:16. Waɗannan budurwai suna cewa, ko da yake sun rusuna wa siffar dabbar kuma sun karɓi alamar ikonta, har yanzu su ’ya’yan Ibrahim ne. Suna

ta gudu cikin rudani suna kai-komo cikin Maganar Allah suna neman sakon da “gabas” da “arewa” da kuma daga “teku zuwa teku” suke wakilta, kuma har yanzu suna iƙirarin cewa su ’yan Adventist na kwana ta bakwai ne, amma ya riga ya kure.

Amma labarai daga gabas da kuma daga arewa za su dame shi; saboda haka zai fita da babban fushi domin ya hallaka, ya kuma shafe mutane da yawa sarai. Kuma zai kafa alfarwoyin fadarsa tsakanin tekuna a cikin dutsen nan mai dāukaka, mai tsarki; duk da haka zai kai ga ƙarshensa, kuma babu wanda zai taimake shi. Daniyel 11:44, 45.

Wadannan budurwai suna neman sakon wadannan ayoyi biyu da suka gabata. Sakon gargadi na ƙarshe da aka buɗe hatiminsa a lokacin ƙarshe a shekara ta 1989, sa’ad da, kamar yadda aka bayyana a Daniyel sura ta goma sha dāya, aya ta arba’in, “ƙasashe” da suke wakiltar tsohuwar Tarayyar Soviet suka fāɗi a gaban papanci da Amurka, yana bayyana tashi da faɗuwar papanci ta ƙarshe. A cikin wadannan ayoyi biyu, wani saƙo da gabas da arewa suke wakilta yana fusata sarkin arewa (fafaroma), sai tsanantawa ta ƙarshe ta fara, kuma tana ƙarewa a aya ta arba’in da biyar sa’ad da papanci ya kafa “bukƙoki” waɗanda suka fito daga kalmar Ibrananci mai nufin “tanti,” (tanti alama ce ta iƙilisiya), amma shi ne “bukkar” “fadarsa,” wadda take wakiltar ƙasa. Wurin da yake kafa tantin da yake wakiltar haɗuwar iƙilisiya da ƙasa, ko kuma kamar yadda Yohanna ya kira shi a Ru’ya ta Yohanna, surar dabba, shi ne “tsakanin tekuna,” a jam’i. Kyawawan budurwai suna neman sakon gargadi na ƙarshe da aka wakilta a ayoyi na arba’in da huɗu da arba’in da biyar na Daniyel sura ta goma sha dāya, kuma a aya ta gaba nan take Mika’ilu ya tashi, lokacin jarabawa kuma ya ƙare. Kuma a wannan lokaci Amos 8:14 ya ce kyawawan budurwai “za su fāɗi, ba kuma za su sāke tashi ba har abada.”

Sa’ad da kyawawan ’yanmata budurwai suke da’awar cewa su mabiya Adventist na Rana ta Bakwai ne a daidai lokacin da suke rusunawa ga siffar dabbar, Yohanna ya wakilta su a matsayin Yahudawa waɗanda suke cewa su Yahudawa ne, amma ba haka ba ne. Suna da’awar cewa su ’ya’yan Ibrahim ne, amma suna yin ƙarya.

Ga shi, zan sa waɗanda suke na majami’ar Shaidan, waɗanda suke cewa su Yahudawa ne, alhali kuwa ba haka ba ne, sai dai suna ƙarya; ga shi, zan sa su zo su yi sujada a gaban kafafunka, kuma su sani cewa na ƙaunace ka. Ru’ya ta Yohanna 3:9.

Sun karɓi alamar papacy, saboda haka kuwa sun karɓi halinsa. Suna iƙirarin cewa su Yahudawa ne, ko kuwa suna iƙirarin cewa su Adventist ne masu kiyaye Asabaci, amma sai kuma suna da halin shugaban Roma, wanda a cikin sauran abubuwa yake zaune “a cikin haikalin Allah.” Suna iƙirarin cewa su Adventist ne, ko kuwa suna iƙirarin cewa suna cikin haikalin Adventist, amma ba su fi shugaban Roma zama Adventist ba fiye da yadda shugaban Roma yake Kirista.

Waɗanda suke ta “kai-da-komo” suna neman “maganar Ubangiji” ba su ne “masu hikima” da aka bayyana a cikin littafin Daniyel ba—amma an bayyana su a matsayin “budurwai.” A bayyane yake cewa waɗanda suke yawo, suna fama da yunwa kuma suna mutuwa da ƙishirwa a cikin ayoyin ba su “fahimci” “maganganun Ubangiji” ba, domin abin nan ne ainihin suke nema a cikin ayoyin. Maganar Ubangiji da aka bayyanar gab da lokacin da jarabawar ɗan Adam za ta rufe ita ce Wahayin Yesu Almasihu, kuma wawaye, mugaye ko “kyawawan budurwai” su ne waɗanda ba su

fahimci karuwa ta sani daga littafin Daniyel ba. Ba su da man da ya wajaba domin su ci gaba zuwa bikin aure, kamar yadda Matiyu ya koyar.

Wannan “yunwa” ita ce rufe kofar jarabawa. “Yan mata” na Amos waɗanda suke neman gurasa (Maganar Allah) da ruwa (Ruhu Mai Tsarki) a cikin ayoyin, su ne “mugaye” na Daniyel waɗanda ba sa “fahimta”. Su ne wawaye ’yan mata na Matiyu waɗanda suke neman Ruhu Mai Tsarki; wanda hakan tare da shaidu uku yana bayyana waɗanda suka gane cewa damar da suke da ita ta yin shiri domin aure ta riga ta wuce, kuma ba su da tufafin zuwa bikin aure, domin sun ƙi “ji” saƙo na musamman wanda yanzu ake warware hatiminsa. Daga lokacin da ake warware hatimin saƙo na musamman, har zuwa rufe kofar jarabawa, shi ne lokacin kiran ƙarshe na ceto. Zuwa wannan lokaci ba tare da shiri ba, shi ne shirya kanka domin jin kalmomin nan, “Ya makara!”

“Akwai wata duniya da take kwance cikin mugunta, cikin ruɗu da yaudara, cikin ainihin inuwar mutuwa,—barci take yi, barci take yi. Su waye ne suke jin azabar rai domin su tashe ta? Wace murya ce za ta iya kai musu? An ɗauke hankalina zuwa nan gaba, sa’ad da za a ba da sigina. ‘Ga shi, Ango yana zuwa; ku fita ku tarye shi.’ Amma waɗansu za su yi jinkiri wajen samun man da za su cika fitilunsu, kuma da latti za su gane cewa hali, wanda man yake wakilta, ba abu ne da za a iya canjawa daga wani zuwa wani ba.” Review and Herald, Fabrairu 11, 1896.

Layin annabci da aka wakilta ta misalin budurwai goma yana amfani da mai don wakiltar hali, amma “man zinariya” da “mai mai tsarki” kuma suna wakiltar saƙonnin “Ruhun Allah.”

“Shafaffun nan da suke tsaye kusa da Ubangijin dukan duniya, suna da matsayin da aka taɓa bai wa Shaidan a matsayin kerub mai rufewa. Ta wurin tsarkakan halittu da suke kewaye da kursiyinsa, Ubangiji yana ci gaba da sadarwa ba tare da yankewa ba da mazaunan duniya. Man zinariya yana wakiltar alherin da Allah yake ciyar da fitilun masu bi da shi, domin kada su yi kyallesu mutu. Da ba don ana zuba wannan mai mai tsarki daga sama ta wurin saƙonnin Ruhun Allah ba, da mugayen rundunoni sun mallaki cikakken iko a kan mutane.

“Ana zubar wa Allah mutunci sa’ad da ba mu karɓar saƙonnin da yake aiko mana ba. Ta haka ne muke ƙin man zinariya wanda zai zuba a cikin rayukanmu domin a isar da shi ga waɗanda suke cikin duhu. Sa’ad da kiran zai zo, ‘Ga shi, ango yana zuwa; ku fita ku tarye shi,’ waɗanda ba su karɓi mai mai tsarki ba, waɗanda ba su riƙe alherin Kristi a cikin zukaɓansu ba, za su gane, kamar budurwai marasa hikima, cewa ba su shirya su taryi Ubangijinsu ba. Ba su da ikon, a cikin kansu, su samu man, kuma rayuwarsu ta lalace. Amma idan aka roƙi Ruhu Mai Tsarki na Allah, idan muka roƙa, kamar yadda Musa ya yi, ‘Ka nuna mini ɗaukakarka,’ ƙaunar Allah za ta zuba a cikin zukaɓanmu. Ta cikin bututun zinariya za a sadar mana da man zinariya. ‘Ba da ƙarfi ba, ba kuwa da iko ba, sai dai ta wurin Ruhuna, in ji Ubangijin Runduna.’ Ta wurin karɓar haskoki masu haske na Rana ta Adalci, ’ya’yan Allah suna haskakawa kamar fitilu a cikin duniya.” Review and Herald, July 20, 1897.

Waɗanda suke “kai-komo” a cikin Amos suna ƙara wa shaidar da ke bayyana irin ajin mabiya Adventist na Rana ta Bakwai waɗanda suke ƙin nauyin da ke kansu na “ganewa” saƙo na musamman daga littafin Ru’ya ta Yohanna, wanda aka buɗe sa’ad da “lokaci ya yi kusa.”

“Yanzu muna rayuwa ne a wani lokaci mafi hadari kwarai, kuma babu ko daya daga cikinmu da ya kamata ya yi jinkiri wajen neman shiri domin zuwan Almasihu. Kada kowa ya bi misalin budurwai marasa hikima, ya kuma dauka cewa zai kasance lafiya ya jira har sai lokacin tsanani ya zo kafin ya sami shirye-shiryen hali da zai tsaya a wannan lokaci. Zai yi latti kwarai a nemi adalcin Almasihu sa’ad da aka kira baki su shiga, aka kuma bincike su. Yanzu ne lokacin da za a sa adalcin Almasihu,—tufafin bikin aure wanda zai dace da kai ka shiga cikin liyafar auren Dan Ragon. A cikin misalin, an nuna budurwai marasa hikima suna rokon mai, amma suka kasa samunsa bisa ga rokonsu. Wannan alama ce ta wadanda ba su shirya kansu ba ta wurin haɓaka hali da zai tsaya a lokacin tsanani. Kamar dai su je wa makwabtansu su ce, Ku ba ni halinku, in ba haka ba zan hallaka. Wadanda suke da hikima ba za su iya ba da mai nasu ga fitilun budurwai marasa hikima masu laushin haske ba. Hali ba abu ba ne mai canjawa daga mutum zuwa mutum. Ba a sayensa ko a sayar da shi; ana same shi ne. Ubangiji ya ba kowane mutum dama ya sami hali na adalci a cikin sa’o’ in jarabawa; amma bai tanadi wata hanya ba wadda wani dan Adam zai iya ba wani halin da shi ya haɓaka ta wurin wucewa cikin matsananciyar kwarewa, ta wurin koyon darussa daga Babban Malami, domin ya iya bayyana hakuri a farkashin gwaji, ya kuma yi bangaskiya har ya iya kawar da duwatsun rashin yiwuwa. Ba mai yiwuwa ba ne a ba da kamshin kauna,—a ba wa wani tawali’u, basira, da juriya. Ba mai yiwuwa ba ne ga zuciyar mutum daya ta zuba cikin wata zuciya kaunar Allah da ta bil’adama.”

“Amma rana tana zuwa, kuma ta kusanto a kanmu, sa’ad da za a bayyana kowane bangare na hali ta wurin gwaji na musamman. Wadanda suka tsaya da aminci ga ka’ida, wadanda suka nuna bangaskiya har zuwa karshe, su ne wadanda aka same su da aminci a farkashin gwaji da jarabawa a lokutan baya na lokacin jarabawarsu, kuma suka gina halayensu bisa kamannin Almasihu. Su ne wadanda suka raya kusanci na kwarai da Almasihu, wadanda, ta wurin hikimarsa da alherinsa, suke tarayya da yanayin Allahntaka. Amma babu wani dan Adam da zai iya ba wani cikakkiyar miƙa-zuciya da kyawawan halaye na tunani, ko ya cike gazawarsa da karfin dabi’a. Kowannenmu na iya yi wa juna abubuwa da yawa ta wurin ba mutane misali irin na Almasihu, ta haka muna rinjayar su su je wurin Almasihu domin adalcin da ba tare da shi ba ba za su iya tsayawa a cikin shari’a ba. Ya kamata mutane su yi la’akari da muhimmiyar batun gina hali cikin addu’a, su kuma tsara halayensu bisa ga samfurin Allahntaka.” The Youth’s Instructor, January 16, 1896.